

# 4EverDance

*Dans met mij!*

Henriëtte Hemmink



## *Inhoud*

Advertentie

Jij ook

Baaldag

Eikel?

De brief

Liefde in de lucht

Zeker niet

Over en uit?

Leuk nieuws, toch?

Zenuwachtig

Webcam

Vertederend

Teleurstellingen

Vals kreng

Ruzie?

Zonder woorden

Telefoongesprek

Krijg nou wat!

Een leugen

Misschien

Kiezen

Nog meer leugens?

Niet mee bemoeien

Spijt

Moeilijk

De waarheid

Hard werken

Dans met mij!

Het optreden!

Over de auteur

Ook verschenen in deze serie

© 2019 MeerDanBeeld, Zuid-Beijerland  
4EverDance - Dans met mij!  
Auteur: Henriëtte Hemmink  
Vormgeving en ontwerp: MeerDanBeeld  
ISBN 978-90-830147-7-7

*Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of  
openbaar gemaakt, door middel van druk, fotokopie of op  
welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke  
toestemming van de uitgever*

## *Advertentie*

De septemberzon schijnt door de hoge ramen van de kantine naar binnen en werpt een brede lichtbaan over de linoleumvloer.

Sara zit alleen aan een tafel.

Ellebogen op de rand, hoofd ondersteund door haar handen. Haar ogen zijn gericht op de kleine advertentie in de krant die door een onbekende met een rode pen omcirkeld is.

Achter haar klinkt geroezemoes.

Opwinding raast door haar lijf.

Zou ze een kans maken?

Ze is pas dertien.

Opnieuw leest ze de klein gedrukte tekst en werpt een vluchtige blik in het rond.

Niemand hoeft het te weten.

Als ze er zeker van is dat er niet op haar gelet wordt, scheurt ze de pagina in zijn geheel uit de krant.

Twee meisjes lopen in haar richting.

Het zweet breekt haar uit.

Hebben ze het gezien?

Met rustige bewegingen vouwt ze het papier een paar keer dubbel.

De meisjes lopen door, zonder aandacht aan haar te schenken.

Haastig stopt ze het in haar tas.

## *Jij ook*

Met een dreun valt een zware tas vlak voor Sara op tafel. Geschrokken tilt ze haar hoofd op. ‘Droomde je over een glansrijke danscarrière?’ ‘Wie niet?’ Stefan schuift zijn tas opzij en gaat tegenover haar aan de tafel zitten. Een paar seconden is het stil, op wat kantinegeroezemoes na. Stefan wrijft met twee handen over zijn bovenbenen. ‘Ik heb spierpijn.’ ‘Masseuse nodig?’ ‘Zo erg is het nou ook weer niet,’ lacht hij. ‘Niet iedereen mag mij masseren.’ ‘Gelijk heb je,’ antwoordt Sara fel. ‘Ik ben ook kieskeurig en zou het niet bij iedereen doen.’ ‘Is Chrissy naar huis?’ ‘Naar de danszaal. Haar tas en mobieltje liggen er nog.’ Stefan draait zijn bovenlichaam een kwartslag en kijkt naar de deur. ‘Is het belangrijk?’ ‘Wat?’ ‘Moet je haar spreken?’ ‘Het was zomaar een vraag.’ Hij liegt. Sara trekt het elastiek uit haar paardenstaart. ‘Woont ze in Roosburch?’ ‘Ja. Jij ook?’ Stefan knikt, terwijl hij vanuit zijn ooghoek de ingang van de kantine in de gaten houdt. ‘Weet jij haar adres?’ ‘Buitenlaan! Huisnummer onbekend.’

Hij neemt Sara afwachtend op. ‘Heb jij haar mobiele nummer.’ ‘Dat mag je zelf vragen.’ Sara staat op, stopt het elastiekje in haar broekzak en pakt de tas van de grond. De dubbelgevouwen krantenpagina steekt een paar centimeter uit haar tas. Haastig propt ze die naar beneden en ritst haar tas dicht. ‘Ga je weg?’ ‘Ik heb wel wat beters te doen.’ Ze zwaait de tas over haar schouder en loopt met opgeven hoofd naar de deur. Beduusd blijft hij een paar tellen zitten, waarna hij achter haar aan loopt. ‘Heb ik iets verkeerd gezegd?’ ‘Nee, hoor.’ Sara heeft geen zin om hem bezig te houden, terwijl hij op Chrissy wacht. Naast elkaar lopen ze door de brede gang, die het oude deel van de dansacademie met het moderne gebouw verbindt. Iemand zwaait vanuit de verte. Het is Chrissy. ‘Waar bleef je?’ wil Sara weten. ‘Ik heb me suf gezocht, terwijl mijn telefoon in mijn tas bleek te zitten. Ga je weg? We zouden toch chocolademelk drinken?’ Sara haalt haar schouders weifelend op. ‘Het is al laat.’ ‘Afspraak is afspraak.’ Chrissy haalt kleingeld uit haar jaszak en telt de munten in haar handpalm. ‘Ik trakteer.’ Sara stoort zich aan Stefan. ‘Wil je choco?’ vraagt Chrissy aan Stefan. Hij knikt. ‘Maar ik betaal zelf.’ ‘Ik trakteer.’ Het drietal loopt terug naar de kantine. Chrissy bestelt drie bekers chocolademelk. Naast haar staan twee dansers van een jaar of achttien; studenten van de officiële dansopleiding.

Na het afronden van de vooropleiding hoopt Chrissy definitief op de dansacademie te worden toegelaten. Nog vijf jaar voor de boeg, voordat ze weet of dansen haar toekomst gaat worden. Vijf jaar zwoegen. Vijf jaar lang onzekerheid. Het staat namelijk niet vast of ze deze vooropleiding mag blijven volgen. In het voorjaar moest ze auditie doen. Een spannende tijd. Slapen lukte nauwelijks. 's Nachts sloop ze naar beneden om met een koptelefoon op haar hoofd te dansen. Overdag bestudeerde ze allerlei dansstijlen op YouTube filmpjes. De laatste nacht voor de auditie joeg ze haar ouders en broer de stuipen op het lijf toen ze uitgleed na een mislukte sprong. Haar voet raakte een staande schemerlamp, die met een harde klap op de grond terecht kwam. Binnen dertig seconden stormde haar vader in boxershort met een paraplu dreigend boven het hoofd de zitkamer binnen. Achter hem doemden Robin en haar moeder op. Ze barstten in lachen uit toen ze Chrissy in pyjama met balletschoentjes naast de omgevallen lamp aantroffen. 'Generale repetitie?' vroeg Robin. 'Hoe raad je het.' 'Een slechte generale repetitie geeft de garantie dat de uitvoering, in jouw geval de auditie, goed zal gaan.' 'Dat maak je mij niet wijs. Het zal wel andersom zijn.' Robin trok een brede grijns. 'Drie euro vijfenzeventig,' zegt de kantinemedewerkster. Chrissy schrikt op uit haar gedachten. Drie euro vijfenzeventig! Dat is bagger! Ze heeft onmiddellijk spijt van haar gulle bui en legt met tegenzin het geld op de bar.

Dag zakgeld! Omdat Stefan interesse voor haar toont, geeft ze zonder nadenken haar moeizaam bij elkaar gespaarde zakgeld uit aan drie grote koppen warme chocolademelk. Wat bezielt haar? Ze had zich voorgenomen om te sparen. Langzaam loopt ze met het dienblad naar het tafeltje toe. Chrissy, Sara en Stefan zijn samen met tien andere kinderen na het doen van audities toegelaten op de speciale vooropleiding van Dans Academie Roosburch. In Nederland bestaan weinig van deze scholen die speciaal bedoeld zijn voor jonge dansers met talent. Op de dansacademie volgen ze de gewone lessen van het voortgezet onderwijs en doen daarin examen. Vakken zoals gymnastiek, muziek, handvaardigheid vervallen. Daarvoor in de plaats krijgen ze van verschillende docenten dansles in allerlei stijlen. Van klassiek ballet tot streetdance. De kinderen van klas 1D vinden het geweldig op de academie! Vanaf de eerste les werd benadrukt dat er hoge eisen aan de leerlingen gesteld worden. Een paar keer per jaar zullen er evaluatiemomenten zijn. De evaluaties bepalen of je op de dansacademie mag blijven. Ze kijken dan naar hoe je het tot nu toe hebt gedaan op school. Niet alleen de dansprestaties zijn belangrijk, ook de theorievakken tellen mee. Het betekent dat er dag in dag uit honderd procent inzet van iedereen verlangd wordt. Doe je dat niet, dan loop je al snel het risico dat je overgeplaatst wordt naar een gewone middelbare school. Alle dertien kinderen van deze brugklas zijn ontzettend gemotiveerd om hun droom waar te maken. Chrissy heeft een zelfgemaakte poster op haar kamer hangen waarop met grote kleurige letters staat:

## 4EVER DANCE

Voor altijd dansen.

Dat is wat ze wil.

Sara's gezicht gaat schuil achter het steile haar dat ze opzettelijk langs haar gezicht laat vallen. Ze schuift haar stoel naar achteren en klemt de warme beker chocolademelk tussen haar handen. Ze voelt zich het vijfde wiel aan de wagen en dat mogen ze weten.

Stefan doet alsof hij niets merkt en pakt een schrijfblokje uit zijn tas. Hij kijkt Sara vragend aan. 'Wat is jouw nummer?' 'Mijn nummer,' herhaalt ze licht spottend. 'Alsof dat interessant is.'

'Ik wil een klassenlijst maken met alle mobiele nummers en e-mailadressen.'

'Goed idee.'

Met samengeknepen ogen kijkt Stefan Sara aan. Meent ze dat? 'Dat moet toch iemand doen.'

'Doorzichtig, hoor.'

'Geef je nummer nou maar,' mompelt Chrissy.

Stefan kauwt op het uiteinde van zijn pen. 'Jij eerst?'

Chrissy knikt.

Nadat hij haar gegevens genoteerd heeft, schuift hij het schrijfblok met de pen over de tafel naar Sara.

'Omdat je zo aandringt,' grinnikt Sara en kondigt aan niet zo lang te blijven. 'Morgen een repetitie van Engels.'

'Ik heb de hoofdstukken al doorgelezen,' vertelt Chrissy.

'Woowhoow. Goed van je!' complimenteert Sara.

Chrissy doet haar best om het gesprek op gang te houden, maar slaagt daar niet echt in.

Aan alles is te merken dat Sara er behoorlijk de smoor in heeft.

Stefan pakt de krant die op tafel ligt en ziet dat er een pagina is uitgescheurd. 'Er stond zeker belangrijk nieuws in.' 'Of goedkope vakantiebestemmingen,' oppert Sara.

Een minuut later zet Sara haar lege kom op het dienblad en staat op.

'Fiets je mee?'

'Nee,' antwoordt Chrissy resoluut.

'Nee?' herhaalt Sara verbaasd.

'Ik blijf nog even.'

Ze kiest voor Stefan, flitst het door Sara's hoofd. Dat had ze kunnen weten.

'Je hoeft niet om mij te blijven,' mompelt Stefan.

Sara grist haar tas van de grond. 'Tot morgen.'

'Chagrijn,' zegt Chrissy.

Het wordt opeens stil tussen hen.

Chrissy beseft dat ze alleen met Stefan aan een tafel in de kantine zit. Dat is wel even wat anders dan wanneer ze met de hele groep bij elkaar zijn.

Zenuwen gieren door haar keel.

Traag lepelt ze het laatste restje chocolademelk uit haar beker.

'Het is om mij,' zegt Stefan. 'Daarom doet ze zo.'

'Whatever.'

Stilte.

'Jij danst goed.'

'Jij ook,' stamelt Chrissy.

'Jij beter.'

Als ze elkaar aankijken, schieten ze in de lach.